

בלבבי

'ה'מדיה
כנלי
סודנד
לאין סוק

בלבבי משכן אבנה

השיעורים של הרב זמינים ב"קול הלשון"

073.295.1245 | ישראל | 718.521.5231 USA

ב מבוא _____

ג פרק א' - גדדי נח הרע שעד דוד אחרון' _____

ג 'עין רעה' - שורש החיבור של האדם לרע _____

ג שורש נח הרע שמתגלה בפה _____

ד ההיגדרות לרע שחל באדם מכח האחור _____

ה מדרגת סדר ימות עולם לעומת מדרגת ימות משיח _____

ה גדר נח הרע שמקביל לצורת אדם _____

ז פרק ב' - הקליפה של אין-סוף שהתחדשה בדוד אחרון _____

ז גדר נח הרע שמקביל להארת אין-סוף _____

ז כמה הגדרות של האור אין סוף _____

ז הכח של 'אחד' שבאור אין סוף וההבחנה שלו ב'זה לעומת זה' _____

ח ההבחנה של אור אין סוף - אין סוף אפשרויות והקבלתו ב'זה לעומת זה' _____

ט נח ההתפשטות שבאור אין סוף וההבחנה שלו ב'זה לעומת זה' _____

יא פרק ג' - נח של הימשכות שאין לה סוף _____

יא הימשכות גבולית והימשכות של נח בלתי גבולי _____

יב עומק המלחמה בדוד דידן _____

יג פרק ד' - הדרך היחידה להילחם עם נח הרע שבדורנו _____

יג ההכרח לאחוז באור המסירות נפש בדוד דידן _____

יג אור המסירות נפש - הכלי זיין להילחם עם הקליפה של האין סוף _____

טו שאלות מהשומעים _____

יח סיכום _____

כ נספח · זעקת הלב [מאחד התלמידים] _____

מבוא

השיעור דלהלן מהווה נדבך נוסף על גבי השיעורים שנמסרו בעבר¹ בענין עומק המלחמה שאנו נמצאים בתוכה בשנים האחרונות עם כלי ה'מדיה'.

השיעור בנוי על מהלכי החכמה הפנימית, כיצד סדר ההשתלשלות של ה'בורא רע' בסדר ימות עולם, וכיצד התהליך שהביא את ה'בורא רע' המיוחד של דור דידן.

השיעור בא לגלות את נקודת הגובה של המלחמה, את המקום הפנימי ביותר שבו היא נוגעת, ולהעמיד את הפתרון האמיתי ע"י הגילוי של הז'ה לעומת זה עשה אלקים' של הטוב שמתגלה דייקא בדור דידן.

כמו שמתבאר בשיעור עצמו, תוכן השיעור נראה לבני אדם כרחוק מהמדרגה שלהם, אבל ההכרח של כל אדם לעמוד כנגד תוקף הרע, מחייב לחשוף את העומק של אותו רע, ולגלות את האור שבכוחו לבטל את כח הרע הנורא הזה, שמכח כך מתחייב כל אחד ואחד בעבודה המיוחדת המבוארת כאן בשיעור בכדי להינצל מהסכנה, ולהילחם במציאות הרע. וע"י אורו של משיח שמאיר בדור דידן המסיע לאדם לגלות את האור הפנימי שבנפשו יותר מבדורות קודמים, יוכל כל אחד לגלות את חלקו שלו באותה הארה ובהכנעתה של אותה קליפה.

מי שיפתח את עיני שכלו הנקיות ואת האוזן הקשבת לקליטה העדינה של הדברים, יזכה שיבואו הדברים אל חדרי רוחו ויפעלו את פעולתם!

---

1 [נדפסו ע"י מערכת 'בלבבי משכן אבנה' בספר "עולם ברור" שיצא לאור בחודש אדר ב' בשנה זו [תשפ"ב] מעמוד של"ו ואילך, וכן בקונטרס 'וחי לעולם' שיצא לאור בתמוז תשפ"א בתוספת שאלות ותשובות].

פרק א' - גדרי כח הרע שעד דור אחרון*

נתבונן מעט בסיעתא דשמיא, להבין את הצורה שבה הבורא עולם ברא את עולמו כלשון הפסוק "יוצר אור ובורא רע", איפה השורש של ה'בורא רע' שממנו השתלשלות של כח הרע בכלל, ואיפה הגילוי של עומק הרע שמתגלה בדרא בתראה - דור דידן - בפרט.

'עין רעה' - שורש החיבור של האדם לרע

יסוד דברי חז"ל כידוע 'עינא וליבא תרי סרסורי דעבירה'. ומצד כך כמו שאומרת הגמ' בסוטה (ח' א') 'גמירי דאין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות', כלומר - מתבאר כאן בגמ' שמה שהעין והלב הם 'תרי סרסורי דעבירה', אין הכוונה שהם משמשים רק כסרסורי עבירה אבל אפשר גם בלעדיהם, אלא 'גמירי דאין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות', ואם העין איננה רואה הרי שאין מציאות של יצר הרע.

והיינו ששורש מציאות הרע מתגלה בעין שזהו בעצם הבחינה של 'עין רעה'^{2 3}. וא"כ, שורש החיבור של האדם לרע נובע מהעין רעה וזה מה שמונח בדברי חז"ל "גמירי דאין יצה"ר שולט אלא במה שענינו רואות".

אמנם במציאות הרע ישנם רובדים רובדים, ומה שאומרים כאן חז"ל 'גמירי דאין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות' זהו מצד הרובד החיצוני יותר שנקרא יצר הרע כלשון חז"ל כאן שזה כח של יצר⁴.

שורש כח הרע שמתגלה בפה

אבל בדברי חז"ל בעוד מקומות מונח עומק שיש שורש יותר פנימי לרע אפילו באופן שהאדם אינו רואה את הדבר, וכדוגמא מה שמצינו בגמ' (מגילה ט"ו א') לגבי רחב שהיתה פסולת של זנות - "כל האומר רחב רחב מיד ניקרי" שהוא נעשה בעל קרי, וכמו שמבואר שם שעצם זה שהוא מזכיר את שמה כבר מונח בו אופן של רע אע"פ שהוא איננו רואה אותה. ואע"פ שהגמ' מדקדקת שם שזהו דווקא באופן שהוא מכירה, מ"מ יסוד הדבר מונח כאן בדברי הגמ', שעל אף שחז"ל אומרים שאין יצר הרע שולט אלא במה שהעין רואה, יש בעומק, כח של רע נוסף שמתגלה בפה שזהו "כל האומר רחב רחב מיד ניקרי" שהוא נעשה בעל קרי, מלבד כח הרע של העין⁵.

ובלשון דקה יותר, כאשר מתגלה 'עין רואה' מצד התיקון הרי שהעין רואה באופן של 'עיניך לנוכח יביטו' וצורת הראיה של האדם היא 'באורח מישר', ביושר, אבל הרי טבע העין מלבד מה שהיא יכולה לראות ישר, היא יכולה מכח הזזת האישונים לראות גם מה שקורה בצדדים של האדם, ובאופן הזה של הראיה מונח השורש למהלכי הקלקול⁶, שנטייתו של האדם הם לראות לצדדים. וזהו א"כ הכח שנמצא בעין

* חלק מההערות שבשולי הדפים הינם הוספות שנאמרו שלא במסגרת השיעור.

2 יש 'עין טובה' 'עין בינונית' ו'עין רעה'

3 וה'עין רעה' שורשה בעין רעה של בלעם הרשע, כמו שאומרת המשנה באבות שמי שיש בו עין רעה הוא מתלמידיו של בלעם הרשע.

4 ובזה עצמו יש כידוע שני סוגי יצרים, יש את היצר הטבעי שבאדם שזה מכח הנפש הבהמית, ויש את היצר שהוא מלאך שמפתה את האדם לרע כמו שהרחיב ר' איצילה בלאור בספרו כוכבי אור בשמו של ר' ישראל סלנטר כידוע.

5 ובדקות רחב-רחב. והיינו שורש הרע וכמ"ש חז"ל שמתחילה היה הקב"ה "בורא" עולמות ומחריבן, -שבירת מלכין קדמאין - וזה שורש "בורא" רע. והשורש בפה הוא לשון "הרע", שנתלבש בראות העין כמ"ש ב"עץ חיים". וזה "כל האומר רחב רחב". אולם דוקא במכירה (כמבואר בגמ' שם), והיינו התלבשות הפה בעין.

6 שהנטיה לצדדים הוא שורש הקלקול כמבואר במהר"ל.

עצמה, העין רואה היכן שהיא רואה אלא שמצד התיקון זה באופן של יושר ומצד הקלקול היא רואה באופן של צדדים שזהו היצר הרע שנמצא בעין כמו שהובא מלשון חז"ל "גמירי שאין יצה"ר שולט אלא במה שענינו ראות".

וא"כ כל ראייתה של העין היא באופן של פנים או ביושר או לצדדים, אבל היא איננה רואה מה שנמצא לאחור. אין כח בעין הטבעית-הגשמית לראות מה שנמצא באחור. - אמנם עיני הנשמה רואים בין מה שנמצא בפנים ובין מה שנמצא באחור ומשם זה משתלשל גם לעיני השכל שהם יכולים להביט בפנים ואחור של כל דבר ודבר, אבל בעינים הגשמיות, האדם איננו יכול לראות אלא את מה שקיים מול העיניים או מה שנמצא לצדדיו.

אבל מ"מ א"כ, כפשוטו כל הכח שמפתה את האדם לרע זהו מכח עין והפה שהם מצד הפנים של האדם בלבד. שורש הרע הוא בעין רעה ובהרחבה יותר זה משתלשל מ'פה-רע' שזהו כח הרע שנמצא בפה, אבל לא מצד האחור.

ההיגדרות לרע שחל באדם מכח האחור

אבל בעומק יותר מבואר בדברי רבי נחמן מברסלב, שמעין מה שמצינו בצד הקדושה אופן של "אע"ג דאיהו לא חזי מזליה חז"ל" - שהאדם חש גם דבר שנמצא מאחוריו, כמו כן מתגלה בצד הרע שכח הרע שמפתה את האדם, הוא כבר לא נמצא רק בפנים ובצדדים אלא הוא מפתה אותו גם מצד האחור. והיינו, שכאשר יש דבר ערוה וכדו' מצד האחור, האדם חש שיש את הדבר, והוא נגרר להביט לאחוריו לראות מה קורה שם להסתכל במה שנמצא לאחוריו. ועל אף שזה איננו בחינה של 'אחור' גמור שהרי עדיין זה מתלבש באופן של ראייה מצד הפנים, אבל יש כאן כבר הרחבה נוספת של כח הרע גם מצד האחור.

והרי זה כלשון הרמח"ל במסילת ישרים (פרק א') "עד שנמצאת המלחמה אל האדם פנים ואחור". ועומק הדבר בפרטות לעניינא דידן - מצד הפנים הוא מסתכל להדיא, או במה שמולו או מהצדדים, ומצד האחור היינו שמכח מה שנמצא מאחוריו, מתעוררת בו תחושה פנימית שע"י כן חל בו כח היצר של הסקרנות להתבונן במה שנמצא מאחוריו ע"י מציאות הראיה.

וא"כ, ג' השלבים שהוזכרו עד השתא, השלב הראשון זהו ראייה כפשוטו ע"י ה'עין רואה', השלב השני זהו כשהאדם מזכיר דבר בפיו כדוגמת 'כל האומר רחב רחב מיד ניקרי', והשלב הנוסף שנתבאר השתא שגם מכח ה'אחור' יש לאדם היגררות להביט לאחור ולהסתכל שם⁷.

זהו שורש כח הרע שהיה בסדר ימות עולם. השורש של הרע הוא ב'עין רעה' ובהרחבה שלו הוא משתלשל מ'פה-רע', ובהרחבה יותר - 'נמצאת המלחמה אליו פנים ואחור', המלחמה מתגלית גם מצד האחור.

וב' המדרגות הללו של פנים ואחור מצד הרע, מקבילים לשורש המדרגות הפנימיות מצד הקדושה שמבוארות בדברי חז"ל - יש אופן של חיבור של פנים בפנים ויש עומק שגם האחור יש לו מדרגה של פנים במידת מה⁸, וזה השורש שגם מצד הרע שייך שיהיה לו שליטה מצד מציאות האחור.

כל זה היה עד דור בתראה⁹, אבל בדור בתראה מתגלה השלב הנוסף.

7 ובשלב השני והשלישי יש בזה מה שאין בזה ויש בזה מה שאין בזה, כלומר מצד אחד השלב השני של כח הרע שבפה יש כאן כח רע בלא כח של ראייה, לעומת השלב השלישי שמכח סקרנות מסובב את פניו לאחור א"כ זה ראייה. ובשלב השלישי יש כח של רע שגורר אותו לראות מה שנמצא באחור הגמור, לעומת השלב השני שנשאר במדרגת פנים.

8 כדוגמת הלוחות שכתובים בשני עבריהם.

מדוגת סדר ימות עולם לעומת מדוגת ימות משיח

לצורך הבנת הדברים נקדים ראשית כל, לבאר את היחס שבין מדוגת הזמן של כל סדר ימות העולם לבין מדוגת הזמן של אחרית הימים שזהו מדוגת דור דידן - דרא בתראה.

נחדד - יש בורא ויש נבראים. האופן שבו כל הנבראים, דומם צומח חי ומדבר נבראו הוא בצורת אדם, כמו שידוע עד מאד מה שמובא באבות דרבי נתן ועוד, שכל צורת הבריאה היא באופן של צורת אדם. - באדם עצמו נאמר "זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם" ובהרחבה יותר נאמר על התורה 'זה ספר תולדות אדם' שזהו ה'איסתכל באורייתא' וממנה השתלשלה כל צורת הבריאה שזה ה'ברא עלמא' באופן של צורת אדם.

וא"כ מצד הנבראים, גדר צורת הנבראים היא בצורת אדם.

אבל הבורא יתברך שמו, גילוי הוא 'אור שאין לו סוף' כלשון רבותינו, זה גילוי ה'אין-סוף' ברוך הוא. ולפי"ז, מצד מדוגת הזמן של סדר ימות עולם אומרים חז"ל "אור שברא הקב"ה ביום ראשון אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו", דייקא זהו 'אור שברא הקב"ה ביום ראשון', כלומר - זה אור שבמדוגת של גילוי הצורת אדם ולכן האדם צופה בו רק מסוף העולם ועד סופו ותו לא.

אבל כמו שהרחיבו רבותינו, באחרית הימים מתנוצץ אורו של משיח ואותה התנוצצות הולכת ומתגברת עד כדי שיעור של הארה⁹, שזהו הגילוי של תכלית הבריאה שבהארת ימות משיח.

ובהארה הזו, מצד החיצוניות נאמר בקרא "פתאום יבוא אל היכלו" שמשיח יבוא בבת אחת, אבל בפנימיות, ההארה היא כצורת זריחת החמה שזורחת קימעא קימעא, מעט מעט, וכך הוא האופן שמאיר אורו של משיח בפנימיות בדורות האחרונים.

ומהו אורו של משיח? האור הזה הוא אור שאין לו סוף, הוא אור שלמעלה מהאור שברא הקב"ה ביום ראשון שאדם צופה בו רק מסוף העולם ועד סופו, הוא אור שלמעלה מן הבריאה, אור ללא סוף.

וזוהי ההארה שעתידה להאיר בשלימות בהארת משיח צדקנו במהרה בימינו, שאז האור הזה ימלא את כל מציאות הבריאה.

ואותו צמצום שסילק את ההארה השלימה וצמצמו למסוף העולם ועד סופו יעלם, ויתקיים באותו צמצום הבחינה של "עתיד הקב"ה להוציא חמה מנרתיקה". שהרי הצמצום הוא הנרתיק שמצמצם את האור, וכשהקב"ה יוציא חמה מנרתיקה, יוסר הנרתיק של הצמצום ויאיר האור שאין לו סוף.

וכיון ש'זה לעומת זה עשה אלוקים טוב לעומת רע ורע לעומת טוב', גם כח הרע קיבל כח תקיף ועמוק יותר בדרא בתראה. כח רע שכנגד צורת אדם וכח רע שהוא למעלה מצורת אדם שהוא כנגד אור אין סוף.

גדר כח הרע שמקביל לצורת אדם

ולפי"ז ההגדרה הדקה והעמוקה, דעד דרא בתראה גילוי כח הרע היה כנגד צורת אדם בכדי להעלים ולהסתיר את הצורת אדם בכל האופנים שישנם. - כל דור גילוי כח רע פרטי מכוחות הרע של צורת אדם דצד הרע. ומצד כך, עד הדור האחרון, עיקר ככל כח הרע שהתגלה בבריאה היה שייך למהלכי הגילוי

9 והדברים הוזכרו בקצרה ממש. ועיקר כח הרע ד'פנים ואחור', כלומר אף האחור, נתחדד בדורות האחרונים ובעיקר בדור האחרון.

¹⁰ אם כי היא עדיין איננה הארה שלימה כמובן.

של צורת אדם, וכמו שנתבאר לעיל האופנים שמתגלה בהם הרע בצורת אדם – עיקרו בפנים, ויש לו גם אופן מסויים של כח שליטת הרע ששורשו מכח האחור שמטה את הפנים לאחור.

אבל בדור האחרון התגלה עומק נוסף בכח הרע שכנגד הצורת אדם, שזהו הכח הנורא שמונח בכלי שהתחדש בדור אחרון – מצד הקלקול שמונח בתוכן שמכיל הכלי הזה¹¹. – וגדר הדבר הוא שבכלי הזה מונח בעצם כל כח הרע של כל ימות עולם בבת אחת – יחד עם שורשו¹² של כח הרע.

ומצד כך, מתגלה בו ה'זה לעומת זה עשה האלקים' – מול הצורת אדם שזה הגילוי של כל ימות עולם עד דרא בתראה, יש את ההשחתה של הצורת אדם, שזה כל עניינו של הכלי הזה שהוא בא להשחית את הצורת אדם. – יש את ה'אדם דקדושה' וכנגדו יש את ה'אדם בליעל' כלשון חז"ל שמובא ברבותינו, והכלי הזה הוא הנקרא 'אדם בליעל'.

וכמו שצורת האדם דקדושה כוללת את כל הקומה כולה מראש עד עקביים ומונח בה כל המדרגות וכל האפשרויות כולם שזהו מה שכל הבריאה כולה היא בצורת אדם, כנגד כך יש כלי אחד של הרע שהוא כנגד כל הבריאה כולה שהיא בצורת אדם.

והכלי האחד הזה א"כ, הוא הוא ה'אדם בליעל' שעומד כנגד כל צורת הבריאה שהיא בצורת אדם דקדושה.

וכמובן שמצד כך, הוא מביא לכל העבירות שבעולם, הרי רמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה הם כנגד הצורת אדם. וא"כ, הכלי הזה שכולל בתוכו את כל צורת הרע דקלקול שזהו האדם בליעל, הרי שבהכרח הוא מביא לכל העבירות בפועל גמור – רק שכמובן, כל אחד לפי מה שנדבק בידו מגיע להיכן שהוא מגיע, אבל הכלי הזה מצד עצמו, כולל בתוכו את כל העבירות כולם.

אבל כל זה רק החלק התחתון שמונח באותו כלי שמקביל למדרגת הזמן של כל סדר ימות עולם.

¹¹ מלבד הקלקולים השורשיים יותר שיתבארו בעז"ה בהמשך הדברים.

¹² שזהו ה"בורא רע", עיין לעיל הערה 5.

פרק ב' - הקליפה של אין-סוף שהתחדשה בדור אחרון

גדר נח הרע שמקביל להארת אין-סוף

אבל החלק העליון של הרע שמתגלה בכח הכלי הזה, מקביל להארת ה'אין-סוף' ברוך הוא שמתגלה באחרית הימים, וזה מה שמתגלה בו כביכול ב'זה לעומת זה' ניצוץ של אין-סוף, ובעז"ה נרחיב לבאר בתמצית ממש מהו כח הקליפה של האין-סוף שמתגלה באותו כלי.

נתבונן ונבין - בדרא בתראה ככל שמתקרבים יותר לימות משיח, מתנוצץ ומאיר יותר האור השלם שזהו האור שאין לו סוף עד השלימות שיאיר בימות משיח ועד בכלל [-שהוא ממשיך הלאה לסוף האלף העשירי כדברי רבותינו כמו שמביא הרמח"ל מה'ברית מנוחה' והדברים ידועים], אבל עד אז, יש כח כביכול שבא להסתיר את ה'אין-סוף'.

ובדקות - ישנם שני כוחות יסודיים שמסתירים את הארת אין סוף. הכח הראשון זהו כח גבולי, ובלשון דקה, זהו אור גבולי שמסתיר את הארת אין סוף. כי האור אין סוף אין לו סוף, ואילו אור גבולי, הגבול שבו מסתיר את האור שאין לו סוף. - זה הכח הראשון שמסתיר את ה'אין-סוף'¹³.

אבל יש כח נוסף שמסתיר את ה'אין-סוף', וזהו מה שמתגלה כח שהוא מעין דמעין של 'אין סוף', בבחינת 'זה לעומת זה עשה האלקים', שכביכול הוא מסתיר את ה'אין-סוף'¹⁴.

בכל הדורות כולם, עיקר מה שהעלים על ה'אין-סוף' היה כח הגבול דקדושה, כח האור דקדושה. וכמו שהובא לעיל מדברי חז"ל "אור שברא הקב"ה ביום ראשון אדם צופה בו מסוף העולם ועוד סופו", שהקב"ה ברא אור של גבול, ומכאן ואילך כל בעלי הגבול הם הסתרה על אמיתת האור אין סוף. זה היה מצד הסדר של כל ימות עולם.

אבל באחרית הימים התווסף כח חדש שמסתיר ומעלים את האין סוף, כביכול הקב"ה נתן לכח הרע התגלות מסויימת שכביכול היא נראית כדבר שאין לו סוף, וזה גופא מעלים על אמיתת אור אין סוף, וע"י כן אמיתתו הנעלמה מוסתרת.

וזהו עומק המלחמה הנוראה שאנחנו נמצאים בה עכשיו בדרא בתראה.

כמה הגדרות של האור אין סוף

נעמיד בקצרה את חלק מההגדרות של האור אין סוף בכדי להבין מהו ה'זה לעומת זה' שמונח כאן.

ראשית, אור אין סוף הוא אור אחד, זוהי הויה אחת כביכול.

הבחנה נוספת שזה בעצם ההגדרה של 'אין סוף' כפי פשוטו, מה שהוא אין סוף היינו שלעולם מתגלה באור עוד ועוד ועוד. [-לא מדברים על אמיתת הויתו אלא על גילוי שגילוי הוא אור אין סוף - כמו שהרחיב ה"לשם" ועוד].

והבחנה נוספת באין סוף, אין סוף להתפשטות אורו.

הנח של 'אחד' שבאור אין סוף וההבחנה שלו ב'זה לעומת זה'

¹³ שורשו בשבירת מלכין קדמאין, עיין הערה 5.

¹⁴ שורשו בצמצום, שצמצם כביכול את אור אין סוף.

ולפי זה – הכח של ה'אחד' הינו כח שמחבר את כל הנבראים כולם, ומצד הקדושה זהו האור אין סוף שמאיר בכל הנבראים כולם ומחבר אותם.

וכנגד כח ה'אחד' מצד הקדושה, יצר הקב"ה בדרא בתראה כלי אחד שבעצם מחבר את כל הנבראים כולם, אם כי גם הוא עדיין איננו בגילוי השלם בחיבור כל הנבראים וחסר בו עדיין חלקים מסויימים, אבל הכיוון – המהלך הוא ברור, מונח בכלי הזה כח של אחד שמחבר בעצם את כל העולם כולו מהקצה אל הקצה, מהגלגלים העליונים ועד לתתא ובכל האופנים שישנם, וא"כ, זהו כח אחד שבעצם מחבר ומקשר את כל הבני אדם.

עד עשרות השנים האחרונות כל הכח של החיבור שהיה בעולם היה בכח השמיעה שבאזניים שהיא בבחינת 'וישמעו רחוקים ויבואו' – 'שמועה רחוקה', שזה כח השמיעה שצורתו היא להתפשט למרחוק, וא"כ זהו חיבור רק מרחוק. אבל בדור האחרון ממש התחדש שיש כח של ראייה בכל העולם כולו כהרף עין. – שזה הרי מה שקורה השתא, שיש בכלי זה את האפשרות לראות כביכול 'מסוף העולם ועד סופו' כמעט, ועל ידי כח הכלי א"כ, אפשר להקיף את כל העולם כולו ולראות מה קורה בכל מקום ומקום.

ובדקות – נתבונן ונבין ביחס למה שנתבאר לעיל, הרי מצד הסדר הפשוט, האדם אינו יכול לראות את אחוריו אלא רק את פניו, ועל מנת לראות את אחוריו הוא נצרך לעמוד מול מראה כפולה בכדי לראות את אחוריו, או שהוא רואה את אחוריו ע"י כח של צילום.

אבל מכח אותו כלי נעשה שכל אחוריים הופכים להיות פנים, וא"כ, כל המהלך של פנים ואחור שהיה עד עכשיו השתנה, ומכאן ואילך נהפך האחור והוא מתגלה גם כפנים כביכול שאפשר לראות כל דבר מכל צדדיו, וא"כ האדם יכול לראות את צד האחוריים שלו בנקל. ובהרחבה יותר כל מה שעד עכשיו היה בבחינת אחור, במצב של השתא אפשר לראות אותו בקלות – וזהו א"כ, כח של אחוריים שגם בו שולט מציאות של רע.

ומ"מ, זהו הכח של הכלי שמחבר את כל העולם כולו, מצד ה'אחד' שבו¹⁵.

ההבחנה של אור אין סוף – אין סוף אפשרויות והקבלתו ב'זה לעומת זה'
ומצד ההבחנה נוספת של 'אור אין סוף' שהוא מציאות של דבר שאין לו סוף כפשוטו כמו שנתבאר לעיל, מתגלה בכלי כביכול מעין כח של אין-סוף. וכמובן, בבריאה אין דבר שאין לו סוף, אלא כפי שכבר ייסדו רבותינו – כל דבר שהוא מעבר לגבולותיו של האדם בהשגתו, הוא נקרא אין סוף בערכו.

והרי בכל עולם ועולם, העולם העליון נקרא בלשון רבותינו 'אין סוף' ביחס לעולם התחתון, משום שאין לו את הסוף של התחתון, ומכח כך על אף שמצד עצמותו שלו יש לו סוף, אבל כיון שאין לו את אותו סוף של התחתון, לכן הוא נקרא דבר שאין לו סוף.

וכמו כן בענייני דידן, מה שמתגלה בכלי הזה הוא, שיש בו מציאות של ריבוי שהוא מעבר לגבולות תפיסת האדם, וכח זה עצמו נראה כ'אין סוף'. שהרי מדובר בכמות של ידיעות מבהילה, מדובר על מליארדי מליארדי ידיעות שכל אדם לא היה יכול לדעת אותם עד היום, וישנם הרבה נושאים שהאדם אף לא ידע כלל שהם קיימים, וגם אם הוא ידע שהם קיימים, המידע שהיה אפשר לקבל כלפיהם היה מועט מאד.

---

15 וכמובן, כח האחד שבכלי הוא רק 'מדמה' של אחד, וכל עניינו של הכלי הוא בהרכבות על גבי הרכבות של דברים שכל אחד מהם נפרד בעצם מזולתו, וא"כ זהו רק 'מדמה' של אחד, ולעומת כך אחד האמת זוהי אחדות שבה מתגלה איך הכל מאוחד ומחובר בעצם כהויה אחת באחדות אמיתית.

אבל כהיום, רמת המידע שקיימת שם היא מבעיתתה, מעבר לגבולות השכל האנושי כלל וכלל ולכן זה בגדר אין סוף בערכין כמו שנתבאר.

ומ"מ, בזה עצמו שמונח בכלי הזה מציאות של ריבוי שמעבר לגבולות תפיסת האדם – זה גופא כיסוי על אור אין סוף. יש כאן כח כביכול של אין סוף שמקביל לאור אין סוף בבחינת 'אדמה לעליון'. ואף שזה רק 'אדמה' בדמיון דקלקול, אבל מ"מ זה 'אדמה' שמתראה כביכול ככח שאין לו סוף, שיכול להסתיר ולהעלים את אמיתת האין סוף ברוך הוא.

כח ההתפשטות שבאור אין סוף וההבחנה שלו ב'זה לעומת זה'

ובדקות עוד יותר – יש הבחנה נוספת באין סוף, שזהו הכח של הדבר להתפשט ולהתפשט עוד ועוד בלי גבול עד אין קץ. ומצד ההבחנה הזאת דייקא, כבר מראשית הבריאה מתגלה ניצוץ של אין סוף גם בנברא שהוא בעל גבול, שזהו הכח של 'פרו רבו ומלאו את הארץ וכבשוה' שזהו כח ההולדה שיוצר אין סוף ע"י אבא שמוליד בן והבן מוליד עוד בן וכן הלאה, וא"כ, כביכול זהו כח שאין לו סוף.

ומצד כך, האופן שזה מתגלה ב'זה לעומת זה' לכל מי שמכיר מעט את המהלך הפנימי של הדברים הוא, שעד השנים האחרונות, עיקר הכח של הכלי היה באופן שכל מה שהוכנס אל תוכו, הוא הוא מה שהיה אפשר להוציא מתוכו, כל מידע וכל פרט שהכניסו אל תוכו הוא המידע שהיה אפשר להוציא אותו. ולדוגמא, ראובן מכניס מידע מסויים ושמעון מוציא את אותו מידע וכדומה, בבחינת 'כבולעו כך פולטו'.

אבל מה שהתחדש בשנים האחרונות, הוא מה שנקרא בלשון היותר מקצועית 'בינה מלאכותית'. כלומר, אם בשלב הקודם לכך, המידע שנכנס הוא המידע שהיה את האפשרות להוציא אותו, אבל כל פרט עומד כפרט לעצמו, ומה שנכנס זה מה שיוצא ותו לא¹⁶, ב'בינה מלאכותית' יש חידוש נורא, שהרי 'בינה' יסודה היא הבנת דבר מתוך דבר, והיינו שלוקחים שני פרטים או אף שלוש וארבע וכו' ומקיישים אותם זה לזה, ומכח כך יכולה להיות מציאות של הולדת יסודות חדשים.

וא"כ, הכח של 'בינה מלאכותית' הוא בעצם מקביל לכח של הולדה¹⁷, וה'בינה מלאכותית' בעצם יוצרת הרחבה של מה שקיים לדבר שאין לו גבול.

וא"כ, הכח הזה, אמנם הוא כח שיצר אותו אדם שהוא נברא בעל גבול אבל מונח בו בעצם שורש של אין סוף. – מה שהיה קודם לכן הוא שכח ההולדה היה מתגלה בצורת אדם, בבעלי חי וכן בצומח אבל בדומם מה שקיים בו, זה מה שיש ותו לא¹⁸, אבל כאן התחדש כח המוליד גם בכח הדומם.

כל זמן שהקליפה היתה רק באופן שמה שנכנס לתוך הכלי, זה מה שיוצא, זה היה גילוי מסויים של אין-סוף מצד כמות המידע שהיא מעבר לכל הגבולות של השכל האנושי כמו שנתבאר, אבל עדיין היה לזה איזושהי מציאות של גבול, כי מה שנכנס זה מה שיוצא ותו לא.

אבל בשעה שנעשה השלב הבא שזהו בעצם ה'בינה מלאכותית' שמפתחת דבר ויכולה להוליד את מה שלא נכנס לתוך הכלי, התחדש כאן בכח הדומם כח המוליד שיש בו שורש של אין סוף.

16 שעי"י שיטות חיפוש קלות שקיימות, אפשר להגיע אליו.

17 שניתנה דווקא לאשה שעליה נאמר שבינה יתירה ניתנה לה ואצלה נמצא הכח המוליד ואין אשה אלא לבנים' ללשון אחד בגמ'.
18 וכמובן ישנם דוגמאות שיש התפתחות גם בדומם אבל זהו התפתחות מועטת וקטנה והתפתחות שאינה גלויה.

וא"כ, מהלך פני הדברים הוא שכל העולם כולו בעצם צועד לאותו מקום שכל מה שיעשו, עיקרו יהיה בנוי על גבי אותה תפיסה של **כח ההולדה שנולד מאותו כלי** שהוא הגדלת כח הקליפה דאין סוף, וזה **בעצם יהיה מדרגת הדור**.

לסיכום, מה שנתבאר עד השתא - מדרגת הדור נופלת לאותו מקום של הכלי שיש בו כח של 'אחד'.

לכלי שיש בו מידע מעבר לגבולות הנברא שזהו הנקרא אין סוף.

ולכלי שהתחדש בו כח של הולדה שבעצם מוליד ומוליד ומוליד עוד ועוד, וכח ההולדה הזה, זה כבר ניצוץ יותר גדול של האין סוף, זה בעצם התפשטות והתפשטות שמצד עצמותה, אם נראה את זה בדקות, זה נראה כדבר שאין לו גבול עד היכן תהיה נקודת ההתפשטות הזו.

זה הכח הנורא שנמצא בדור אחרון, כח של הסתרה על אמיתתו הנעלמה, מכח שמתגלה בו כביכול ניצוץ של אין סוף, וכמו שהורחב בתמצית ממש מהו הכח של האין סוף שמתגלה באותו כלי¹⁹.

---

19 ובעומק, מלבד מה שכח הרע שבצורת 'אדם בליעל' שמונח בכלי עומדת כנגד הצורת אדם דקדושה מחד, והקליפה של האין סוף עומדת כנגד הארת אין סוף ב"ה מאידך, מונח כאן כח נוסף של קלקול, כי בעצם כח החיבור לקליפה של האין סוף [הן מצד מהות הכלי כמו שנתבאר עד השתא והן מצד כח ההימשכות האין סופי שמונח בו שיתבאר בעז"ה בהמשך הדברים], מונח כח של סתירה לצורת אדם, כיון שאין סוף הוא סתירה לכח הגבול שבצורת אדם כמו שברור, וזה גופא גורם את הטשטוש של הצורת אדם עד כדי איבוד צלם אנוש כלל. ולעומת כך בצד הקדושה, באור אין סוף גופא נכלל שורש כח הגבול, ומצד כך ישנה התכללות בין כח האין סוף לכח הגבול שבאור אין סוף. ובמדרגה התחתונה יותר זה מתגלה ברצוא ושוב, ב'רצוא' האדם בטל באור אין סוף בבחינת 'אין' ו'ב'שוב' הוא שב אל כל גדרי הצורת אדם.

פרק ג' - כח של הימשכות שאין לה סוף

הימשכות גבולית והימשכות של כח בלתי גבולי
כח נוסף של 'זה לעומת זה' השייך לגילוי אור אין סוף המתגלה בדור דידן, הוא כח ההימשכות.
נתבונן ונבין - ביחס לכח ההימשכות המתגלה בנבראים מבואר ברמב"ם (הלכות תשובה פ"י) שצורת
האהבה השלימה לבורא יתברך שמו זהו כמשל שיש בשיר השירים באהבת איש ואשה שיש ביניהם
הימשכות.

אבל בדקות זוהי האהבה השלימה שבתוך גדרי הצורת אדם²⁰ שזהו הימשכות גבולית, מצד כח הגבול
הקיים בנבראים. אבל מצד עומק ההימשכות אחר הבורא יתברך שמו ההימשכות היא של כח בלתי
גבולי. שכיון שנמשכים אליו יתברך שמו שהוא בלתי בעל גבול, לכן גם הכח שמושך הוא כח בלתי גבולי,
כיון שכח ההימשכות הוא לא רק מצד הנברא בלבד אלא כביכול גם מצד הבורא ית"ש. כלומר - הרי
בין אדם לאדם נאמר "כמים פנים אל הפנים כן לב האדם לאדם", שכאשר הוא נמשך לזולתו, השני חוזר
ונמשך אליו. וכביכול כמו כן זהו גם כלפי מעלה שכאשר יש הימשכות לבורא יתברך שמו מצד האדם,
כך יש גם הימשכות מצד הבורא שכביכול הוא נמשך לאדם²¹.

וא"כ, כאשר האהבה מופנית אל הבורא יתברך שמו, הרי שמתגלה אהבה שאין לה סוף מהבורא
שמעוררת את האדם, וע"י כן האדם נמשך לבורא יתברך שמו למעלה מטעם ודעת כלל, מכח שמאיר בו
האור אין סוף שמושך אותו אליו יתברך שמו, וכלשון המסילת ישרים "ימשך אחריו כברזל אחר אבן
השואבת".

אבל כל זה הוא מצד הקדושה. אך כאשר חס ושלום זה מתגלה מצד ה"זה לעומת זה עשה האלקים",
שמתגלה כח של הימשכות הפוכה, ההימשכות ההפוכה הזו היא הימשכות מעבר לגבולות השכל והיא
הימשכות שמעבר לגבולות של נברא.

וכמובן, מתגלה שם גם ה'זה לעומת זה' של כח ההימשכות דקדושה שבתוך גדרי הגבול, ומצד כך יש
שם הימשכות גם בתוך מהלכי השכל, שהרי הכלי הזה כולל את כל כח הרע שמונח בו כקומה שלימה
של צורת אדם בליעל, שזהו כח האחד שמקביל לכל קומת הבריאה, כמו שנתבאר לעיל.

אבל בעומק יותר, מונח בכלי הזה כח שיש בו אופן של הימשכות, שהיא קליפה לכח ההימשכות שמצד
אמיתתו הנעלמה שמתגלה באור אין סוף, וע"י כן כח ההימשכות לכלי הזה הוא מעבר לגבולות אדם.

זוה עומק ההימשכות המבעיתה שרואה כל אדם שמכיר מעט את המציאות, והוא זוכר את מה שהיה
בעבר ביחס למה שקורה עכשיו.

מעולם לא ראינו בחיינו, ומימות עולם לא סיפרו לנו רבותינו שהיה כח אחד שמושך בני אדם באופן כל
כך מבעית, שמושך בני אדם באופן כל כך מקיף בכמות, באיכות, בזמן, בכל הצדדים של ההימשכות
שקיימת כמו הכח שיש בכלי הזה.

והיינו כמו שנתחדד, משום שעומק ההימשכות שלו היא מעבר לגבולות של נברא.

20 שזה גדר היצירה של איש ואשה - "זכר ונקיבה בראם ויקרא את שמם אדם".

21 והמוצא בין כח ההימשכות של בעלי גבול לכח ההימשכות של אין סוף, הוא כח ההימשכות של "מינות", שעליה אמרו חז"ל "כל באיה לא ישובן".

עומק המלחמה בדור דידן

ולכן, הכח היחיד שעומד כנגד אותו כח של הימשכות הוא רק כח ההימשכות אחר הבורא יתברך שמו בהימשכות שהיא למעלה מטעם ודעת.

כל השיטות שמנסים לפעול עם כל מיני צורות של חשבונות, שיטות פסיכולוגיות ועצות מעשיות – כמובן זה יכול להקטין את ההימשכות, וכל פרט ולו הקטן ביותר שמקטין את ההימשכות, שכרו של המתעסק בדבר הוא אור הצפון לצדיקים לעתיד לבוא.

אבל זה לא יכול לפתור את הבעיה כלל וכלל וכלל!

הדבר היחיד שעומד באופן השלם מול אותו כלי הוא, הגילוי במעמקי הנפש שבא מאור היחידה שבנפש שמכירה את אמיתת אור אין סוף.

זה הכח היחיד שעומד ב"זה לעומת זה"²².

וכל זמן שהאדם לא מגלה בנפשו את האור אין סוף, הרי שהוא נמצא בסכנה נוראה להימשך אחר הדבר. – כמובן, גדרי הסכנה הם לכל אחד לפי מדרגתו מה רמת הסיכון שבתוכה הוא נמצא, אבל על מנת להינצל באופן הפנימי מהכח של ההימשכות אחר הכלי הוא, גילוי מעמקי הנשמה שבאדם, ששם נגלה לאדם אור אין סוף ברוך הוא, אור שלם שלו יתברך שמו, שהוא הכח היחיד שגובר על כח הכלי באופן השלם²³.

שאר הכוחות ביכולתם להתגבר חלקית על חלק מסויים מחלקי הכלי הזה, אבל הכח היחיד שמתגבר באופן השורשי והשלם לכל מציאות הכלי זהו אור אין סוף.

זה עומק המלחמה שאנחנו נמצאים בה.

אנחנו לא נמצאים רק במדרגת מלחמה של "נמצאת המלחמה אליו פנים ואחור", אלא אנחנו נמצאים במלחמה הרבה יותר עמוקה, הרבה יותר גבוהה.

והמלחמה היא מאד ברורה למי שפותח את עיני השכל הנקיות. – המלחמה היא האם האדם נמשך אחר אמיתת אור אין סוף השלם, או שחס ושלום אם לא, הרי שיש הימשכות אחר הכלי שהוא כביכול מציאות של אין סוף – 'זה לעומת זה עשה האלקים'.

כאן מונח עומק המלחמה שבאדם בדור דידן.

---

22 ולקמן יבואר הדרך לגילוי כח זה.

23 ובדקות, בחיבור לאור אין סוף גופא, ישנם ב' אופנים של חיבור. אופן של חיבור ע"י כח של הרכבה במהלך דתיקון שזהו הרכבה של דברים עד אין קץ [שזה מקביל להבחנת האין סוף שנתבאר לעיל], אבל למעלה מכך זהו החיבור לאור אין סוף פשוט, שזה באופן של הפשטה מכל נקודת הרכבה שהיא, והתכללות בפשיטות אין סוף ברוך הוא [שמקביל לכח ה'אחד' שבאין סוף שנתבאר לעיל]. ובעומק, מה שגובר על כח הכלי זהו דייקא החיבור לאור אין סוף פשוט שעצמותו היא למעלה מכח הכלי שכולו בנוי על גבי כח של הרכבות.

פרק ד' - הדרך היחידה להילחם עם כח הרע שבדורנו

ההכרח לאחוז באור המסירות נפש בדור דידן מאחר שהתברר שכח הרע בדור דידן השתנה מכח הרע שהיה בדורות קודמים, אף דרך המלחמה להתגבר על הרע בדור דידן שונה הוא מדרך המלחמה בדורות קודמים. - מול כח הרע שבצורת אדם שהיה עד דור דידן, העבודה היתה להעמיד את כח הטוב שבצורת אדם שבנפש כל אחד ואחד, כל אחד לפי מדרגתו בסדר הנכון. אבל בדור דידן שכח הרע הוא מעבר לצורת אדם - כח בבחי' אין סוף, אף ההתגברות עליו היא העמדת עבודה שמושרשת בבחי' אין סוף, והיא עבודה באופן של מסירות נפש וכמו שיבואר.

בדור דידן, כל אדם חייב לאחוז ולו במקצת בהארת המסירות נפש. נרחיב ונבאר.

מסירות נפש יסודו הוא אור שמעבר לגבולות אדם, שזהו גדר מסירות נפש שהאדם מוסר את עצמו לדבר שמעבר לגבולותיו. - זוהי ההגדרה של מסירות נפש בעומק.

יש את המסירות נפש הכללית שהאדם חייב למסור נפשו על קידוש ה', ויש את המסירות הנפש החלקית שבה מתנוצץ האור שמעבר לגבולות אדם.

בדור דידן, כל זמן שהאדם יפעל רק בגבולות הצורת אדם, הרי שהוא נמצא בגבולות, וא"כ עדיין הכח של הרע הרבה יותר חזק מהגבול, יש כאן כביכול אין סוף כנגד גבול!!!

"יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ויום ומבקש המיתו ואלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול" (קידושין ל:) - דבר זה נאמר תמיד בכל הדורות כולם.

אבל ביתר חידוד בדור דידן - "יצרו של אדם מתגבר עליו ומבקש המיתו" כי יצרו של אדם בדור דידן הוא אין סוף, והאדם הוא אדם - בעל גבול, וא"כ, בוודאי שהיצר הרע ינצח חס ושלום.

"ואלמלא הקב"ה עוזרו", כלומר - שנגלה לו האור אין סוף. - אם כן, הרי שיש לו כח של מלחמה להכניע את מציאות האין סוף כביכול של כח הרע.

זה מקום המלחמה של דור בתראה.

אור המסירות נפש - הכלי זיין להילחם עם הקליפה של האין סוף

ככל שהאדם דבק באור אין סוף מכח אור המסירות נפש, והוא מרגיל את עצמו למסור נפשו אליו יתברך שמו, כל אחד לפי גבולותיו שלו - לפי הרוחב והשיעור של המסירות נפש שמתנוצץ אצלו, כך יאיר לו האור אין סוף. וע"י כן האדם ימשך לבורא יתברך שמו למעלה מטעם ודעת כלל, מכח שמאיר בו האור אין סוף שמושך אותו אליו יתברך שמו, "וימשך אחריו כברזל אחר אבן השואבת".

כשהאדם זוכה באמת והוא מוכן למסור את נפשו כסדר אליו יתברך שמו, הרי שכל הוויתו אינה אלא באופן של "הן יקטלני לו אייחל", אבל לא רק בדיעבד אלא לכתחילה, וכשהוא מכויין בדעתו למסור נפשו ב'אחד', זהו באמת הפנימית של עומק הנפש, לא חס ושלום בדמיון ושקר אלא הוא מכויין את עצמו באמיתות הפנימית למסור את נפשו אליו יתברך שמו.

הוא הוא יש לו את הכלי זיין, את הרומח של המלחמה להילחם עם מציאות הרע המתגלה בדור דידן.

וכמו שברור – הדברים הללו נראים בתחילה להרבה בני אדם כדברים שרחוקים מהמדרגה שלהם, אבל כנגד עומק תוקף הרע שנמצא, חייב להיות כלי מקביל בכדי להשתמש עם אותו כלי, ובלשון דקה יותר, חייב להיות אור מקביל שעל ידו הוא יכניע את מציאות הרע.

וזהו האור היחיד, אור שאין לו סוף²⁴.

האור אין סוף נגלה בעיקר בו יתברך שמו, והוא מתגלה בתורתו בגילוי של תורה שהיא ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים, וע"י מסירות נפש זוכה האדם לדבוק באור זה.

וכאשר האדם דבוק בו יתברך שמו שאין לו סוף, והוא דבוק בתורתו באופן של תורה שאין לה סוף²⁵ – הוא הוא יזכה להינצל משורש כח הרע של הקליפה של האין סוף, הוא יזכה לגלות את חלקו שלו בהכנעה של אותה קליפה, ולהאיר את האור הזה יותר ויותר.

עד כי יבוא ינון, ויתגלה אור אין סוף בשלימות ועל ידי כן ימחץ ראש הנחש שהוא שורש כח הרע, ויתגלה בשלימות אמיתתו הגמורה בכל העולמות כולם.

---

24 וכיון שבדור דידן מאיר אורו של משיח שהוא גילוי של אור אין סוף דקדושה וכו"ל, ממילא הוא מסייע לאדם לגלות את אור המסירות נפש בנפשו – שהוא בחי" אור אין סוף – בקלות יותר מבדורות קודמים, ולכן שייכת עבודה זו לכל אחד יותר מבדורות קודמים.

25 כמבואר בהרחבה בספר נפש החיים שער ד' עם ביאור בלבבי משכן אבנה בעמוד ע"ו-ע"ז.

שאלות מהשומעים

שאלה: לפי מה שחודד שה'בינה מלאכותית' היא מדרגה נוספת בנפילה שנמצאת בכלי, האם יש ענין לפרוש מזה יותר מאשר מדברים אחרים או שהצורך לפרוש הוא מכל הכלי במידה שווה?

תשובה: הגדרת הדבר היא שכל הכלי הווייתו היא אחד, אם הכלי היה בנוי באופן של פרקים פרקים היה מקום לנידון זה, אבל הרי הוא בנוי באופן שכולו הויה אחת, וודאי שב'בינה מלאכותית' עדיין יש יותר כח המסתיר - אבל מציאותו של הכלי היא שכולו הויה אחת.

שאלה: למה הרב מתכוין בדיוק במילה 'כלי', האם הכוונה למכשיר או לכח הטכנולוגי?

תשובה: לכח האלחוטי. עצם כך שיש כח אלחוטי שייכול לחבר את כל העולם כולו. וההדגש כאן הוא על זה שהוא אלחוטי, כלומר שהוא מעבר לכוחות של כלי כפשוטו, אלא שכח זה מתלבש בכלי בפועל. - לפרוש מעצם כח הקרינה שנמצא בעולם, אין לנו אפשרות בפועל כי כל מקום שבו האדם נמצא בעולם, הכח הזה קיים - וזה גופא עומק המלחמה. כמובן שאחד שמחזיק את הכלי הזה, הרי שכח זה נדבק בו בידים, וע"ז יש את ה'ובערת הרע מקרבך' ואת ה'לא תביא תועבה אל ביתך' וכו', אבל גם אדם שאין לו שום מציאות של כלי בפועל ממש, מכיון שעצם כל מציאות האויר גם היא מלאה מאותו מציאות של קרינה, לכן גם אם אדם לא מחזיק בידיו שום כלי אי אפשר להינצל מזה. ושוב - כמובן הפרישות בפועל הגמור הוא לפרוש מן הכלי, אבל הפרישות הפנימית מחייבת לפרוש מעצם הכח, ובשביל זה צריך גילוי של אור אין סוף מכנגד.

שאלה: בכח של מסירות נפש - איך זה מוגדר שבכל פעולה ופעולה שהאדם עושה יתגלה כח של מסירות נפש?

תשובה: לחיות שבכל פעולה ופעולה תהיה מסירות נפש זה מדרגת נוראית, אצל כל אדם ואדם צריך למצוא את המקום שבו נפשו פתוחה יותר למסור נפשו אליו יתברך שמו, ובאותו מקום לפתוח את הדבר, עד שהוא יזכה להרחיב את האור של המסירות נפש יותר ויותר, אבל כל זאת בשיעור נכון, שמכיון שהאדם עדיין נמצא במהלכי בנין של שלב על גבי שלב לבנות את נפשו, אם הוא ירחיב את כח המסירות נפש יתר על המידה, הרי שהוא ישבור את הצורת אדם, ורבים עשו כן ונפלו - איבדו את המוחין שלהם, איבדו את השקט הנפשי, או איבדו את היציבות המעשית. וא"כ, נצרך כל הזמן איזון עמוק בין כח בנין הנפש שלב ע"ג שלב לבין הכח המקביל שהוא אור של מסירות נפש, ששניהם יחד יהיו באופן של 'רצוא ושוב' בנפש.

המשך השאלה: וברצוא ושוב, הגילוי של אור זה מגיע בשלבים או שזה מופיע כגילוי אחד?

תשובה: פעמים כך ופעמים כך. ככל שהכח של המסירות נפש מאיר יותר בעומק באדם, א"כ וודאי שהאור יותר חזק, עד כדי כך שהוא זוכה שעצם נפשו טבולה במסירות נפש, ואז מאיר אצלו בשלימות האור אין סוף מצד השורש. - זה ב'רצוא', ואחרי זה ב'שוב' הוא שב לחלקי הבנין, כיון שיש חלקים בנפש שעדיין הם אינם מזוככים, שב'שוב' הם מקבלים מאותו הארה וכל חלק וחלק בנפשו מקבל לפי כוחו.

שאלה: הרב הזכיר כמה לשונות, לשון של מסירות נפש ולשון של למעלה מטעם ודעת שזה בחינה של אמונה ותמימות, וזה לכאוף לאו דווקא מסירות נפש.

תשובה: בעומק אנחנו מתכוונים לאותו דבר. כלומר – כשמדברים על מסירות נפש אין הכוונה דווקא על מסירות נפש מצד נקודת הפועל שזה הענף התחתון יותר של מסירות נפש – שגם זה אפשרות אך זהו עדיין החלק התחתון, אבל כשמדברים על מסירות נפש במובן הפנימי שלו, הוא בשורש יצירת הצורת אדם שנאמר בו "אשר יצר את האדם בחכמה", דכיון שזה שורש הצורת אדם, נמצא שעיקר המסירות נפש של האדם זהו ע"י הסילוק של טעם ודעת. – וזה בעצם היה בניסיון העקידה כמו שמובא שם ברש"י מדברי חז"ל על הפסוק "אחר הדברים האלה – הרהור דברים היה לי להרהר ולא הרהרתי", יש את העקידה בפועל שאברהם עוקד את יצחק בנו על גבי המזבח, ויש את השורש הפנימי של העקידה שזהו ה'יהיה לי להרהר ולא הרהרתי', זה נקרא למעלה מטעם ודעת וזה נקרא בעומק מסירות נפש. וכאשר האדם מוסר את נפשו, האור הזה נקרא בעומק אור האמונה, כי הוא מאמין לבורא והוא תמים במה שהוא נמשך אחריו יתברך שמו. וזוהי הבחינה של יצחק שעלה על גבי המזבח בבחינת 'תמים תהיה' שהוא כמו קרבן שצריך להיות תמים, וכך יצחק היה תמים לפניו יתברך שמו. – וודאי שכל הגדרה אפשר לחדד אותה בדקות ואז כל הגדרה היא שונה, אבל נתבאר הקו הכולל שהוא כללות המהלך.

המשך שאלה: אם כן יוצא שיש מסירות נפש בכל הקומה, ויש בתוך התורה עצמה מה שנתבאר שיש את האור אין סוף שמאיר בתורה, שזה המהלך של החיבור והאחדות שיש בתורה, שזה לאו דוקא המסירות נפש בעסק התורה עצמו, אלא עצם החיבור לבחינה של האחדות שבתורה.

תשובה: בכל מדרגה ומדרגה בוודאי שיש בה כח של מסירות נפש, זה ברור, החלק שהזכרתם ביחס לתורה, כמו שנתבאר באור אין סוף שיש את הכח של ה'אחד' שבאין סוף ויש את כח האין סוף שבאין סוף, אותו דבר הוא בתורה שהיא גילוי של הקב"ה בעולם, יש את ה'אחד' שבתורה כמו שהזכרתם ויש את ה'ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים' שמתגלה בתורה, שאלו הם שתי הפנים של גילוי האור אין סוף שבתוך התורה עצמה (ע"י לעיל הערה 13). ועל מנת להשיג את הגילויים האלה בתורה, נצרך מסירות נפש.

שאלה: הרב אמר שיש שתי כוחות שמתנגדים לאור אין סוף, כח אחד זהו כח הגבול וכח אחד זהו ה'מדמה' של האין סוף. – האם ה'מדמה' של האין סוף יסתיים בסוף האלף השישי?, כלומר – מה יפריע לגילוי שלימות האור אין סוף מהאלף השביעי עד האלף העשירי, האם יפריע רק כח גבולי או גם כח אינסופי אחר.

תשובה: בסוף האלף השישי יבוער כח הרע שזה מה שהקב"ה עתיד לבער את הטומאה מן הארץ ויסתלק המציאות של הרע, ואז ישאר רק אור דקדושה וכלי דקדושה, ורק ההשלמה של זיכור האור את הכלי, הוא התהליך שיהיה עד סוף האלף העשירי. – לא יהיה כח רע בעצם אלא העביות של הכלי יש לה תהליך של הזדככות.

המשך השאלה: האם העביות של הכלי היא לא רע? אם לא יהיה בה שום רע אם כן, מה יפריד?

תשובה: כל דבר אפשר להגדיר כרע ביחס למדרגה העליונה ממנו, אבל יש מה שמוגדר כשורש הרע ויש את הרע בפועל. הרע בפועל זהו גדרי שס"ה לאוין, והרע בשורש זה עביות במה שהדבר אינו מתגלה בבהירותו השלימה והוא נקרא שורש לרע. יש אדם שעובד את הקב"ה בתמימות וביראה, אבל ביחס למדרגת צדיק יותר גבוה, הרי שהבהירות שיש לאדם התחתון יותר, היא עביות ביחס למדרגה העליונה. ועל אף שאדם זה אינו עובר שום עבירה אלא הוא עושה את רצונו יתברך שמו, אבל אין לו את אותה בהירות שישנה לאדם שנמצא במדרגה שמעליו. – זוהי דוגמה של עביות דקדושה אך זה עדיין עביות.

שאלה: האם הגדר של הרע של הכלי זהו במה שיש בו גילוי של אין סוף בנבראים בלי הגילוי של בורא?
תשובה: זהו מה שהוא מתראה כאין סוף בעצמו.

המשך שאלה: דהיינו שהוא מתראה כאין סוף של הנבראים בלי ה'אין סוף' של הבורא, אבל אם ה'אין סוף'
של הנבראים היה מתגלה כהמשך של האין סוף של הבורא, האם זה לא היה רע?

תשובה: זה גופא תכלית הנבראים לגלות איך ההשתקפות של האין סוף מתגלה בנבראים וזה הגילוי
השלם של האין סוף בנבראים שעל זה נאמר "עתידיים צדיקים שיקראו על שם בוראם".

המשך שאלה: וא"כ הטעם שהכלי הוא רע משום שיש נתק בין האין סוף של הכלי לבין האין סוף של
הבורא?

תשובה: כן, ובעומק, כלומר - והנתק הזה, לא מתגלה רק כמציאות של נתק אלא מתגלה בכלי שכאילו
הוא עצמו האין סוף.

שאלה: האם הכח של מסירות נפש שבשעת ההשקטה, גם הוא נותן את הכח לגלות את האור הזה?
תשובה: מסירות נפש והשקטה זה דבר והיפוכו. כי כל מסירות נפש יוצרת תנועת ביטול ותנועת ביטול היא
הרעשה כמו אש שמכלה משהו ויוצרת רעש, אלא שמתוך ההשקטה הוא יכול להגיע למציאות של מסירות
נפש.

סיכום

א. כל הבריאה כולה נבראה באופן של צורת אדם משורש אורייתא שיש בה רמ"ח עשין ושס"ה לאוין כנגד צורת אדם, וזהו גדר כח הגבול שהתחדש לאחר הצמצום. וזהו הבחינה של "אור שברא הקב"ה כו' אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו" – ותו לא.

אבל הבורא ית"ש גילוי הוא אור שאין לו סוף בלא שום צמצום וגבול כלל.

ב. מצד כך – בכל סדר ימות עולם קיים אור במדרגה של גילוי הצורת אדם 'מסוף העולם ועד סופו'²⁶, אבל באחרית הימים מתגלה תכלית הבריאה שהיא באורו של משיח שמגלה את האור אין סוף, ובו דייקא יתגלה ה'עתידיים צדיקים שיקראו על שם בוראם', במה שמשקף דרכו אורו ית' שאין לו סוף. – הארה זו זורחת קימעא קימעא ובהארתה השלימה יעלם הצמצום ויאיר אור שלם שאין לו סוף.

ג. בגילוי של 'זה לעומת זה עשה האלקים' – כנגד הצורת אדם שזה עיקר הגילוי בכל סדר ימות עולם, יש כח של רע שבא להסתיר את הצורת אדם ולגלות את כח הרע שבצורת אדם, וכנגד הארת אין סוף שמתגלה בדורות האחרונים בהארת משיח, התחדשה קליפה שבאה להסתיר את אותה הארה [–מלבד עצם כח הגבול שמימות עולם מסתיר את האור אין סוף].

ד. האור שבמהלכי הצורת אדם ושורש ה'בורא רע' שכנגדו:

1) שורש הגילוי של כל חיבור הוא מצד הפנים שמתגלה בצד הקדושה בחיבור של 'פנים בפנים'. וכמו כן שורש החיבור של הרע הוא ג"כ באופן של פנים, ועיקרו נובע מהעין, ולכן "גמירי דאין יצה"ר שולט אלא במה שעניו ראות", דהיינו במה שנמצא כנגד פניו ולא מאחור. – ושורש החיבור לרע הוא ע"י ראייה שאיננה באופן של 'עיניך לנוכח יביטו' שזהו היצר המפתה להטות את הראיה לצדדים²⁷.

אבל בשורש הפנימי יותר מתגלה חיבור לרע באופן של פנים גם ע"י פה-רע, שזוהי הבחינה של 'כל האומר רחב רחב ניקרי'²⁸.

2) בעומק, מתגלה בצד הקדושה שגם האחור יש לו מדרגה של פנים במידת מה, וזה שורש לכך שגם לרע יש שליטה על מציאות האחור. והגילוי לזה הוא בעיקר בדורות בתראה שגם מכח מה שנמצא באחור מתעורר באדם תחושה פנימית שגורת אותו להביט מאחוריו, אלא שעדיין זה מתלבש בכח הראיה שבפנים שהוא נצרך לסובב את פניו לאחור.

3) מכח הכלי שהתחדש בדור אחרון השתנה כל המהלך של פנים ואחור ומכאן ואילך כל מה שהוא בבחינת אחור נהפך להתגלות כפנים במה שאפשר לראותו בנקל²⁹.

4) ובהקבלה לכך, מצד מדרגת הבריאה נאמר "אור שברא הקב"ה כו' אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו", גילוי זה מתגלה בעיני הנשמה [ומשתלשל גם לעיני השכל] שהאדם רואה הן מה שמצד הפנים והן מה שבאחור, אבל בעין הגשמית איננו רואה אלא מה שנוכח פניו, ורק ע"י כח של שמיעה האדם יכול

* ההערות דלקמן הם הקבלת הדברים לערכי הקבלה.

26 זהו א"ק.

27 בחי' ב"ן שבו היתה השבירה, אורות העינים.

28 אורות הפה המתלבשים באורות העינים.

29 וזהו "עתיק" דקלקול.

להתחבר גם למה שנמצא מרחוק בבחינת 'וישמעו רחוקים ויבואו'. אולם בדור האחרון מתגלה מצד הקלקול ע"י כח הכלי, שגם בעינים הגשמיות יש כח של ראייה שמקיפה את כל העולם כולו כהרף עין. (5) אבל יתר על כן, בכח הנורא שמונח בכלי - מצד התוכן שמכיל כלי זה - מתגלה שכנגד צורת אדם דקדושה, שזה צורת כל הבריאה כולה, עומד כלי אחד שהוא ה'אדם בליעל' בלשון רבותינו, שכולל בתוכו את כל צורת הרע, והוא מביא בפועל גמור לכל העבירות שבעולם.

ה. ג' ההבחנות שבגילוי האין סוף ברוך הוא ושורש ה'בורא רע' שכנגדו:

1) הארת א"ס ב"ה זוהי הויה אחת כביכול שמאירה בכל הנבראים ומחברת אותם. וב'זה לעומת זה' מונח בכלי כח של אחד שמחבר את כל העולם כולו בכל האופנים שישנם³⁰.

2) אור אין סוף כפשוטו, היינו שלעולם מתגלה בו עוד ועוד עד אין קץ. וב'זה לעומת זה' - על אף שאין בבריאה דבר שאין לו סוף, מ"מ בערך לגבולות תפיסת האדם, מונח בכלי כמות של ידיעות מבהילה שמעבר לגבולות השכל האנושי, ובערכו של האדם זה מתראה ככח שאין לו סוף שמסתיר את אמיתת האין סוף ברוך הוא³¹.

3) ההבחנה הנוספת שבאור אין סוף זהו כח האור להתפשט ולהתפשט עוד ועוד עד בלי די - שניצוץ מזה מתגלה בנברא בכח ההולדה, וב'זה לעומת זה' זהו החידוש הנורא שב'בינה מלאכותית', שמפתחת את מה שקיים כבר בכלי זה להוליד יסודות חדשים וליצור הרחבה עד בלי גבול, ומצד כך כל מה שייעשה בעולם יהיה בנוי על אותה תפיסה וזו תהיה עצם מדרגת הדור³².

ו. ההבחנה הנוספת היא כח ההימשכות המתגלה ע"י אור אין סוף. והיינו, שבכח ההימשכות המתגלה בנבראים ישנם ב' הבחנות, הבחנה של הימשכות בתוך גדר הצורת אדם שזהו כל המשל שיש לזה בשיר השירים באהבת איש ואשה, אבל ישנה הימשכות של כח בלתי גבולי מצידו ית"ש, ואז מתגלה מצידו ית' אהבה שאין לה סוף שמעוררת את האדם, והאדם נדבק לבורא ית"ש למעלה מטעם ודעת כלל.

וכשזה מתגלה ב'זה לעומת זה', מלבד כח ההימשכות לרע שבתוך גדרי הגבול, מונח בכלי הזה כח של הימשכות שמעבר לגבולות האדם, שהיא קליפה לכח ההימשכות שהאור אין סוף מושך את האדם אליו ית"ש, וזהו עומק ההימשכות המבעיתה שנגד עינינו, שמעולם לא ראינו ולא שמענו כדוגמתה³³.

ז. הכח היחיד שעומד כנגד, זהו הגילוי אור אין סוף בנפשו של האדם. - וזאת על מנת להינצל באופן הפנימי והשלם מהסכנה הנוראה של הימשכות אחר הכלי.

ח. בדור דידן היצר הרע שמבקש להמית את האדם הוא אין סוף, ואם האדם יפעל רק בגבולות הצורת אדם, אין לו כלי זיין להילחם עם האין סוף של היצר, ורק ע"י גילוי הארת המסירות נפש שבנפש שמעבר לגבולות האדם, שמביאה אותו לדביקות באין סוף ב"ה ולהמשך אחריו ית' "כברזל אחר אבן השואבת", האדם זוכה להינצל מכח הקליפה של האין סוף ולגלות את חלקו בהכנעת אותה קליפה.

30 וזהו כתר דקליפה.

31 וזהו חכמה דקליפה.

32 וזהו בינה דקליפה.

33 וזהו קו דקליפה.

נספח . זעקת הלב [מאחד התלמידים³⁴]

'אין סוף' ברוך הוא - אני פונה אליך מעומק הכאב שיכול להיות, מעומק הכאב שלא יכול להיות כאב כמוהו, שלי ושל כל יהודי עם לב רגיש בפרט, ושל כל יצור בעולם שעדיין לא איבד צלם אנוש, בכלל. אני פונה אליך כ'אין-סוף' כי שם המפלט היחיד שיכול להיות לי, כיון שהצרה שאנחנו נמצאים בה היא במימדים של 'אין סוף'!

אני פונה אליך כ'אין-סוף' כיון שעד היום מי שניסה לתפוס את מקומך כביכול, באופן הקיצוני ביותר, זה אלהים אחרים או העצמה של 'אגו' עד כדי אלוהות.

אבל כהיום הזה אנחנו חיים ונושמים בכל מקום בכל זמן ובכל מצב את המפלצת הנוראה של ה'אין סוף אפשרויות', שכל מי שנוגע בה במודע או בדרך כלל, בלא מודע, הוא חש שהוא נוגע באין סוף. - אם הוא טיפוס מסגרותי יותר הוא יותר שומה את עצמו מלהתמכר, ואם הוא מסגרותי פחות, הוא פחות שומר את עצמו מלטשטש את הצורת אדם שלו על כל רבדיה, מאידיאלים, וערכים ועד קשרי אנוש וצרכים נפשיים ואפי' גשמיים.

- אבל יש כאן 'אין סוף' שמנסה לתפוס כביכול את מקומך.

'אין סוף' ברוך הוא - עומדת כאן כל האנושות ומתפעלת מה'בית מדרש' הגדול בעולם לכל חכמה ונושא, מהדבר השימושי ביותר שהיה מעולם. אבל מאחורי האנושות... עומדות הנפשות כולם ב'לא מודע' שלהם, וחשים בעומק הנפש את ההתפוררות מבפנים, את הטשטוש של הצלם אנוש. יעמדו המומחים הגדולים בעולם להעמיד מסגרות ל'בית מדרש' הזה כל אחד כפי סולם הערכים שלו, וב'לא מודע' הרקבון הפנימי העלום של ה'חוסר אמון במסגרתיות' לנוכח ה'אין סוף אפשרויות', הולך וגדל. התחושה של ההתקשרות הנפשית ל'אין סוף אפשרויות' נוגעת במקום העמוק ביותר בנפש שאין עמוק ממנו, ובזה לשאר הרבדים החיצוניים יותר!

-יש שמה אין ספור אפשרויות לכל מה שצריך בכל תחום שהוא. יש שמה אינספור אפשרויות של גישה לחכמת האלוקות וחכמת התורה, [ולהבדיל] אין ספור אפשרויות גישה לשאר חכמות, אין סוף ידע, אין סוף חדשות, אין סוף בדיחות, אין סוף שעשועים והנאות, אין סוף תקשורת חזותית, אין סוף אפשרויות לחוש השמע, אין סוף זבל, אין סוף עבודה זרה, אין סוף כפירה, אין סוף אפשרויות להעצמת ה'אגו'.

-הכל מעורב יחד בתפיסה אחת של 'אין סוף'!

³⁴ על דעת מורינו הרב שליט"א.

יש כאן התפעלות אין סופית מ'המבול' הגדול של הידע. התפעלות של אדם קטן שעומד חסר אונים מול אין סוף שבולע אותו!

ושוב, האנושיים יותר, ובפרט במבוגרים יותר, יאחזו ברבדים החיצוניים של הנפש והקהילה בכדי לנסות לשמר את הצלם האנושי.

והאנושיים פחות, ובפרט הצעירים יותר, צוחקים על כולם. יש לנו את החוויה העמוקה ביותר שיש לאדם עלי אדמות, התקשרות נפשית עמוקה ל'אין סוף אפשרויות'. מה חסר לנו, הכל חסר ערך לעומת עומק ההתקשרות הזאת. יאמרו לנו המחנכים 'תהיה אנושי' כשהם עצמם ב'לא מודע' שלהם מרגישים שכל ה'תהיה אנושי' הזה הוא כאין וכאפס מול התקשרות נפשית ל'אין סוף אפשרויות', אז על מה הם מדברים. 'אין סוף' ברוך הוא, ניצב כאן מולך עולם שלם חסר אונים שעומד על הענף העצום הזה של 'אין סוף אפשרויות' שהוא הצמיח, בהתפעלות אין סופית ממנו מחד, ועם פחד מהאיום המרחף עליו מהגרזן הגדול - שאותו ענף עצמו הצמיח - מאידך. פחד מהגרזן הגדול שבכל עת, בלא מודע, הולך ומכה בענף עצמו ללא הרף, ומאיים על האנושות.

'אין-סוף' ברוך הוא, הסתירה העמוקה בנפשות בין הגילוי של ה'אין-סוף' שיש להם, לבין האמון שלהם באדם כאדם, הולכת ומעמיקה, הולכת ומתגלה. הנפשות הרגישות עומדות דרוכות לנוכח עומק הזעזוע הפנימי שבסתירה הזאת - שקיימת כהיום בכל נפש של בר דעת שנמצאת פה על כדור הארץ - והתוצאות שיכולות להתפתח ממנה!

'אין-סוף' ברוך הוא - מצד אחד עומד כאן עולם שלם שמתחבר - מי פחות ומי יותר - לחוויה העמוקה ביותר בנפש של חיבור ל'אין סוף אפשרויות' מחד. אך מאידך, עומדים כאן קומץ של בני תורה אמתיים ש'מרעיבים את עצמם'.

"רבי עקיבא היה בוכה כשהיה מגיע ל'ודורש אל המתים' - ומה המרעיב עצמו כדי שתשרה עליו רוח טומאה שורה עליו רוח טומאה, המרעיב עצמו כדי שתשרה עליו רוח טהרה על אחת כמה וכמה אבל מה אעשה שעוונותינו גרמה לנו" (סנהדרין ס"ה ב').

ואותם קומץ בני תורה, - מחד הם מבינים וחשים עד עומק נפשם בהרס הנורא שמונח כאן לצורת אדם בכלל וליהודי בפרט.

אבל מאידך, עומק עומק עומק הכאב הוא על כך, שהם רואים את הניצוץ של ה'אין סוף' שיש כאן, שנפל למטה, והם בוכים בעומק נפשם "עד מתי עוזך בשבי ותפארתך ביד צר".

הם בוכים ואומרים: - **אין-סוף ברוך הוא** - למה יש גילוי של אין סוף רק ב'לעומת זה'. הרי 'זה לעומת זה עשה האלקים', איפה הגילוי של ה'אין סוף' האמיתי???

הם זועקים מעומק נפשם: - תפתח לנו את עומק הנפש שמחפשת את הזיקה ל'אין סוף' האמיתי, לתורה של 'ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים' - למים שאין להם סוף.

הם צועקים: - אנחנו רוצים את ה'אין סוף' האמיתי - הוא יתברך שמו - שלא סותר את האדם, אלא חפץ בו,

- את ה'אין-סוף' האמיתי שב'רצוא' האדם מתכלל בו כאין, אבל שמשם נולד 'שוב' מתוקן שמתגלה בו אדם שה'אין-סוף' ית"ש בוחר בו,

-שמתגלה בו אדם ש**משתקף דרכו אין-סוף**,

- אנחנו רוצים את "השמים ושמי השמים אני מלא" שלא סותר את ה"צמצם שכינתו בין שני בדי ארון".

והם בוכים על כך, שהמקושרים ל'אין סוף' אפשרויות' המקולקל, לא חשים כמעט בחסר כל שהוא, ואילו אנחנו נמצאים בכאב הכי עמוק שיתכן. ועל מה? - על חסרון גילוי ה'אין-סוף', על חסרון המצב שכשהוא יתגלה, נמצא בתפיסת אמת של - 'לא חסר כלום' כי יש שם הכל באמת...

אנחנו מחכים לרגע שיתגלה '**אין סוף' ברוך הוא** שלא סותר 'אדם' אלא משתקף בו, אנחנו מחכים למשיח!

ובת קול מהדהדת ואומרת: עם ישראל הכונו הכונו!! - תחדדו לעולם כולו את עומק הסתירה שלהם בין גילוי ה'אין-סוף' לאמון באדם, זה תפקידכם!

כשהכאב הזה יצוף, וכשהתרופה לכאב הזה תתגלה בגילוי 'אין סוף' אמיתי, '**אין סוף' ברוך הוא** שלא סותר 'אדם', בזאת יתגלה המשיח!

לקבלת העלון השבועי בדוא"ל,

וכן מקובץ שאלות ותשובות

לפי סדר הפרשיות,

יש לשלוח בקשה לכתובת:

info@bilvavi.net

[לקבלת העלון השבועי

והשו"ת דרך הפקס,

יש לשלוח בקשה

למספר הפקס]

03-548-0529

לבירורים בנושאי "בלבבי משכן אבנה"

ניתן לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588

פקס 03-548-05294

ת.ד. 16452 ירושלים 9116302

info@bilvavi.net

שיעורי מורינו הרב שליט"א

מופיעים ב"קול השון"

ישראל 073.295.1245

USA 718.521.5231